

РЕШЕНИЕ

№ 1706

гр. Варна, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Пламен Б. Пламенов
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110203229 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Виола 5” ЕООД против наказателно постановление №03-2201297/11.01.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „Виола 5” ЕООД е наложено административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на 15000 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.415, ал.3 от КТ.

Жалбоподателят счита НП за незаконосъобразно и моли за отмяната му.

В съдебно заседание редовно призован не се явява, не се представлява от проц. представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание представител се явява, оспорва жалбата и моли съда, да потвърди атакуваното НП.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

През месец ноември 2022 г. в ДИТ – Варна постъпил сигнал от ТД на

НАП – Варна във връзка с констатации по повод извършени проверки съвместно с други институции. Един от сигналите се отнасял до обект – пекарна, находяща се в гр. Варна, пазар „Колхозен“, обект 255, стопанисван от „Виола 5“ООД. На 14.12.2022 г. представител на дружеството се явил в ДИТ – Варна, като представил част от изисканите за проверка документи. Предвид това на В. Х*** –упълномощено лице била връчена призовка №2427/14.12.2022г. да се яви и на дата 16.12.2022г. на която да представи изисани но непредставени от нея документи –подробно описани в протокол за проверка №ПР2241643/21.12.2022г. На датата описана в призовката не се явил представител на дружеството.

Горното било основание за съставяне на АУАН, който бил предявен на жалбоподателят и подписан от него с възражения. АНО въз основа на констатациите в АУАН издал срещу въззивника атакуваното НП, с което на дружеството била наложена на основание чл.416 ал.5 и чл.415 ал.3 от КТ Имуществена санкция в размер на 15000 лв. за административно нарушение по чл. 415 ал.3 от КТ.

В хода на съдебното производство бе разпитана свид. М., показания на която съдът кредитира като дадени безпристрастно и обективно.

При проверка на съставения акт за установяване на административн нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление, съдът констатира, че същите са издадени при спазване на всички срокове и процедури предвидени в ЗАНН: Акта за установяване на административно нарушение съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя, съобразн изискването на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН; спазен е тридневния срок за възражения по АУАН; наказателното постановление е било издадено в рамките на предвидения в ЗАНН шестмесечен срок за издаването му. И акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Проверяващите обективно и пълно са изяснили фактическата обстановка, като са събрали безспорни доказателства за извършеният нарушение, установявайки факта, че жалбоподателя не е оказал съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на служебните му задължения, както е и разпоредбата на чл.415 ал.3 от КТ. Процесното нарушение се изразява в бездействие на работодателя. И съдържанието на съставения акт за установяване на административн нарушение се съдържа подробно описание на самото нарушение, както и на обстоятелствата на извършването му. Посочена е и правилната правна квалификация по КТ, както и правилно е определен административнонаказателно отговорното лице. Съгласно разпоредбата на чл

415 ал.3 от КТ който не оказва съдействие на контролен орган за спазване на трудовото законодателство при изпълнение на неговите функции, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба в размер от 100 до 500 лв или имуществена санкция в размер от 2500 до 15 000 лв., а виновен длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв. В тази връзка съдът намира, че правилно АНО е наложил наказание на жалбоподателя като е съотнесъл установеното към хипотезата на правната норма. В тази връзка съдът намира, че нарушението е доказано по безспорен начин.

В случая се касае за обективна, безвиновна отговорност на юридическо лице. Съдът намира, че е следвало жалбоподателя да организира работата в обекта си съобразно разпоредбите на КТ. Сочените причини за неизпълнение на това му задължение са ирелевантни.

Съгласно разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН, в предвидените от закона случаи на юридическите лица се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на тяхната дейност. Такова неизпълнение е констатирано в случая, като в компетенциите на АНО е да прецени коя отговорност да ангажира – на дружеството или на виновеното длъжностно лице.

Съдът извърши преценка и намери, че правилно от страна на наказващия орган не е била приложена хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като конкретния случай не показва занижена степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид.

На дружеството на осн. чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 152 от КТ с обжалваното НП е била наложена имуществена санкция в размер на 15000 лв., много над минималния предвиден в закона размер.

Съдът намира, че при определяне размера на наложеното наказание не е взета предвид разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, която визира, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред. Не са съобразени всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. Не е било съобразено, че нарушението е извършено за първи път. За извършеното нарушение, наказващият орган е наложил имуществената санкция на ЮЛ –

работодател над минималния размер, предвиден от законодателя. АНО обаче не е изложил мотиви защо е приел, че следва да бъде наложена конкретния размер на санкцията. По преписката няма доказателства, а и твърдения, жалбоподателят да е бил санкциониран с други влезли в сила НП. Обстоятелството, че при проверката са констатирани и др. нарушения на трудовото законодателство има отношение единствено при преценката дали случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Не са събрани доказателства за имущественото състояние на дружеството-жалбоподател. Предвид това обстоятелство съдът приема, че конкретното нарушение е първо за въззивника и намира, че следва да измени наказанието до предвидения в чл. 415, ал. 3 от КТ минимум- 1500 лева, като намира, че именно тази санкция е съответна на допуснатото нарушение. С оглед на всичко изложено по-горе съдът прецени, че атакуваното НП следва да бъде изменено в посока на редуциране на наложената имуществена санкция от 15 000 лева на 2 500 лева

Искания за разноски са направени единствено от въззиваемата страна.

Въззиваемата страна ДИТ гр.Варна е направила разноски –поискала е ю.к. възнаграждение. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съизмеримо с размера изменената част на НП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото не представлява фактическа и правна сложност изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО, но като съобрази, че по делото са проведени едно съдебно заседание, в което е участвал процесуален представител на Д „ИТ“, намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, а именно сумата от 80 лева. В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разноските за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 13,33 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №03-2201297/ 11.01.2023г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - Варна, с което на „Виола 5” ЕООД е наложено административно наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ”** в размер на 15000 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.415, ал.3 от КТ, **КАТО НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА** наложеното наказание **„ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ” на 2500 лева.**

ОСЪЖДА „В**** 5” ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-Варна сумата от 13,33 лева , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____